

[Anne Grete Holmsgård]

hvordan meningen om Christiania er i politikkorpset. Egentlig burde dette vel have været suppleret med den usædvanlig usmagelige julehilsen, bladet Dansk Politi havde som julekort til sine medlemmer sidste år.

Fru Birgith Mogensen stillede spørgsmålet: hvorfor nøler vi? – underforstået med at få nedlagt Christiania. Ja, det gør vi, fordi der heldigvis stadig væk eksisterer et flertal i dette folketing, der ikke er forpestet af vrangforestillinger om virkeligheden og had mod alle andre, der ikke er veltilpassede og velfriserede i den forstand, som det borgerlige Danmark nu mener man skal være det. Der er heldigvis øjensynlig ikke det samme had i hvert tilfælde ud over hos centrum-demokraterne og i fremskridtspartiet, men adskillige af de andre borgerlige ordførere har jo tidligere, når vi har diskuteret Christiania herinde, lagt nøjagtigt samme synspunkter frem: Christiania skal nedlægges, helst hurtigst muligt.

Narkoen. Man ved overhovedet ikke, om der er narko på Christiania, det er i hvert tilfælde ikke dokumenteret, at der er det; alle, der kender Christiania, siger, at der ikke er det. Alligevel står fru Birgith Mogensen heroppe og snakker om narko på Christiania og om det urimelige i, at man bliver dømt i Ålborg for narkohandel, når man ikke bliver dømt på Christiania, uden i øvrigt at dokumentere sine påstande.

Jeg synes, der er grund til at se på, hvordan udviklingen har været i Christiania siden forespørgselsdebatten og redegørelsesdebatten herinde i marts måned 1982. Dengang blev det jo besluttet, at Christiania skulle bevares, men at der samtidig skulle tages initiativer til at gennemføre en lovliggørelse af en række forhold i Christiania. Det, der så er sket, er, at christianitterne faktisk er gået i gang med at henvende sig til myndighederne for at få en diskussion om, på hvilken måde lovliggørelsen skal finde sted. Christiania har i løbet af det sidste halve år – og på eget initiativ – haft kontakt med bl. a. momsmyndighederne – toldvæsenet hedder det jo – om en fælles momsordning for Christiania, og, så vidt jeg ved, har der været nogenlunde enighed om den foreslåede model.

Der er desuden blevet etableret kontakt til de lokale sundhedsmyndigheder med henblik på afklaringen af de sundhedsmæssige forhold på Christiania, og der har været afholdt

møder med industriministeriet og Københavns politi om værtshusene og en fællesbevilling for hele Christiania, så man på forhånd udelukker, at enkeltpersoner kan tjene på at oprette værtshuse på Christiania, altså et system, hvorefter det er Christiania som helhed, der får fortjenesten ved det, idet den indgår i en kollektiv fordeling af ressourcerne på Christiania.

Ud over det er der en række mennesker, der er gået i gang med at restaurere bygningerne på Christiania. Der er blevet oprettet et fælles bygningsværksted med værktøjsudlån og med praktisk vejledning i, hvordan man kan gå frem.

Man kunne så forestille sig, at når der faktisk var et flertal herinde, der havde bakket op om, at Christiania skal bevares og en række forhold lovliggøres, havde myndighederne taget mod denne henvendelse med kyshånd og sagt: ja, vi ønsker at forhandle. Men det er bare ikke sket. Man har ikke i den tidligere regering kunnet finde ud af – i hvert tilfælde ikke inden man gik af – hvilket ressortministerium Christiania egentlig skulle høre ind under, og man kunne heller ikke finde ud af, hvordan man skulle besvare de udspil, som Christiania kom med. Altså har der simpelt hen været dødvande.

Så sagde forsvarsministeren i sine indledende bemærkninger, at han nu hurtigst muligt ville tage initiativ til, at der blev nedsat en gruppe, og som jeg forstod det, var det en gruppe, hvori Københavns kommune også skulle være involveret. Men det værste, forsvarsministeren sagde, var, at den skulle vedere, om Christiania fortsat kan bevares. Jeg mener ikke, det kan være en arbejdsgruppes funktion – lige meget hvordan den bliver sammensat – at vurdere, om Christiania fortsat skal bevares; det mener jeg folketinget klart har udtalt sig om. Det, der må være meningen, er, at man nedsætter en gruppe, eller hvad man nu vil kalde det, der kan tage diskussionen op med Christiania og sørge for, at de mange udspil, Christiania er kommet med, også kan føre til et konkret resultat og dermed styrke de mennesker, der er på Christiania, og som ønsker, at Christiania skal udvikle sig videre, som ønsker, at der skal foregå en restaurering af bygningerne, som ønsker, at der skal være en fælles momsordning på Christiania, som ønsker, at en lang række forhold på Christiania skal